

Rolul si semnificatiile epitetului in pastelul Iarna de Vasile Alecsandri

Epitetul este un procedeu de expresivitate artistica des intalnit in poezia descriptiva a lui Alecsandri. Epitetul este acel cuvânt (adjectiv, adverb etc) care determina un substantiv sau un verb, pentru a scoate in evidenta o trasatura a obiectului sau a actiunii si pentru a da mai multa expresivitate textului.

I. Primele trei strofe ale pastelului "Iarna" descriu o iarna de sfarsit de lume, de parca potopul biblic s-ar fi transformat in ninsoare, inghitind totul. Epitetul caracterizant al acestui tablou este "cumplita iarna".

Lui i se subordoneaza cinci serii de epitete relevand, fiecare, o alta caracteristica a "Pastelurilor":

1. Epitetele: "Lungi troiene calatoare, adunate-n cer gramada" reliefeaza o anume spaima a golului care -l face pe poet sa umple' peisajul cu diverse elemente: aici, norii (lungi, grei si reci) par atat de materiali, incat creeaza impresia ca troienele de pe pamant s-au mutat in cer, ca intr-un tablou apocaliptic.

2. Epitetele: "fluturi albi", "umeri dalbi", "zale argintie." sugereaza puritatea. Totodata, ele confirma opinia calinesciana potrivit careia elementul coloristic in pastelurile lui Alecsandri este simplificat, realitatea vizuala fiind alba sau neagra si numai rareori aurie.

Cel de-al doilea epitet din aceasta serie are o rezonanta aparte: intalnit in colinde ("florile dalbe"), acesta contine o nota de sacralitate si de vechime.

Ultimul epitet din seria mentionata ("zale argintie") contine si sugestia unui timp istoric, de lupta, la fel de pur si de nobil. Jocul fulgilor si intinderea nesfarsita si alba trezesc in sufletul poetului dorul tarii strabune (vazuta ca spatiu neprihanit care poarta nimbul sfinteniei).

3. Alte epitete ("vis de tinerete", "anii trecatori") conduc la ideea curgerii vremii, horatianul "carpe diem" fiind intalnit si in alte poezii. Aici, iarna este comparabila cu batranetea; tineretea este o clipa unica in eternitate, un "vis", in timp ce iarna vietii pare a fi luminata de un soare "rotund si palid"

4. Epitetele: "fantasme albe" si "clabuci albi de fum" contin o alta nota specifica poeziei descriptive a lui Alecsandri: situarea tabloului la limita dintre realitate si iluzoriu.

5. in sfarsit, epitetele: "intinderea pustie" si "satele pierdute" (alaturi de metafora "oceanul de ninsoare") sugereaza imensitatea: poetul pare sa se fi intors in pretimp, singur fiind intr-o imensitate inghetata, in una dintre erele glaciare ale Pamantului.

II. Strofa a IV-a aduce inseninarea peisajului si prezenta omului; epitetul caracterizant al acestui tablou este "doritul soare".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Acum, epitetul "sanie usoara" sugereaza lunecarea rapida, omul eliberandu-se de spaima umbrelor iernii si intrand in spatiul sunetelor pure: " in Iarna, imaginatia e o vreme ingrozita de putinta unei ninsori totale, de sfarsit de lume, pana ce zurgalaul spulbera sinistrul vis". (G. Calinescu).

Epitetul "doritul soare" reliefeaza si o alta trasatura specifica poetului de la Mircesti: viziunea mitologica asupra naturii. Acum, soarele pare a fi un personaj de mit sau de basm, care, dupa ce s-a luptat cu iarna, a iesit invingator (asemeni unui Fat-Frumos).